

Sygn. akt I C 348/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Tekieli

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa G. N.

przeciwko (...) S.A. zs. w S.

o zapłatę 6.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki G. N. kwotę 4.000,00 zł (cztery tysiące złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 17 listopada 2015 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu 2.017,00 zł (dwa tysiące siedemnaście złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa tytułem tymczasowo poniesionych kosztów wynagrodzenia biegłego kwotę 75,46 zł (siedemdziesiąt pięć złotych 46/100).

UZASADNIENIE

Powódka G. N. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 12290 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, za ból i cierpienie będące następstwem zdarzenia z 3 października 2015 roku.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 3 października 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, a sprawca ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, zaś powódka doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa oraz urazu psychicznego.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że w ocenie strony pozwanej roszczenie jest nieuzasadnione albowiem po przeprowadzeniu wnikliwego postępowania likwidacyjnego nie stwierdzono, by zachodziły przesłanki przyznania zadośćuczynienia.

Powódka doznała wyłącznie powierzchniowych urazów, natomiast wyniki badań obrazowych nie wykazały żadnych zmian urazowych.

Strona pozwana i powódka zawnioskowały powołanie biegłego na okoliczność określenia następstw wypadku z 3 października 2015 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii, stwierdził, że powódka na skutek wypadku z dnia 3 października 2015 roku r. doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości bez objawów korzeniowych, a w wyniku przebytego urazu doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %.

Rokowania powódki co do stanu zdrowia w przyszłości są dość dobre, ale może w przyszłości dojść do powstania zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego. Ograniczenie i spowolnienie rozwoju choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa zależy od ograniczenia czy modyfikacji czynników wyzwalających, lub w późniejszym okresie, nasilających proces zwyrodnieniowy. Postępowanie powinno być wieloczynnikowe, dostosowane do stopnia zaawansowania schorzenia i powinno obejmować rehabilitację, ćwiczenia poprawiające ruchomość stawów, ćwiczenia wzmacniające masę mięśniową, używanie sprzętów pomocniczych czy leczenie uzdrowiskowe, a w razie narastania objawów leczenie uzupełniane jest o środki farmakologiczne.

W badaniu RTG kręgosłupa szyjnego nie stwierdza się poważnych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego. Uraz bezwładnościowy kręgosłupa doznany w wypadku spowodowała naciągnięcie mięśni i więzadeł przykręgosłupowych w odcinku szyjnym kręgosłupa. Spowodowało to zaburzenie równowagi w kręgosłupie, doszło do zaburzenia zborności w stawach międzykręgowych kręgosłupa szyjnego, co powoduje wtórnie ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym z zespołem bólowym.

Dowód: opinia biegłego K- 108-110

48-letnia powódka, została najechana przez sprawcę wypadku ubezpieczonego u strony pozwanej w zakresie o.c., sprawca czołowo uderzył samochodem w samochód powódki z powodu oślepienia go przez słońce. Po zdarzeniu na miejscu była Policja i sprawca został ukarany mandatem i punktami karnymi.

Po wypadku powódka miała obolałą klatkę piersiową, bolała ja noga i stwierdzono w szpitalu w P. naderwania kręgow szyjnych.

Od chwili wypadku odczuwa bóle ramion i ma zawroty głowy. Przed wypadkiem powódka nie leczyła się na kręgosłup ani nie miała stwierdzonych zwyrodnień.

Doznane w wypadku urazy kręgosłupa szyjnego spowodowały konieczność zabiegów rehabilitacyjnych- leczenie laserem, naświetlania i masaże oraz konieczność korzystania ze zwolnienia lekarskiego. Na zwolnieniu powódka przebywała jeszcze 15 marca 2016 roku.

Powódka ma plantację borówki amerykańskiej i gospodarstwo rolne. Z powodu urazów kręgosłupa będących skutkiem wypadku z 3 października 2015 roku powódka nie wykonała koniecznych zabiegów agrotechnicznych- nie podcięła krzaczków borówek ani ich nie podsypała, co odbija się na owocowaniu, a plony borówki stanowią dochód powódki.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K- 79,

- akta szkody

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył:

W przedmiotowej sprawie strona pozwana kwestionowała zasadę odpowiedzialności, związek przyczynowy i skutki wypadku oraz wysokość dochodzonego zadośćuczynienia..

Zgodnie z art. 444. § 1. K.c. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie z art. 445. § 1. K.c. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podmiotem uprawnionym do dochodzenia roszczenia na podstawie art. 445 k.c. jest pokrzywdzony wskutek uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia wolności lub skłonienia do poddania się czynowi nierzędnemu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Nie jest w sprawie sporne, że sprawca wypadku ubezpieczony był u strony pozwanej i nie są sporne okoliczności dotyczące zajścia zdarzenia.

Strona pozwana kwestionuje skutki wypadku i rozstrój zdrowia powódki.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego – opinii biegłego ortopedy, dokumentacji medycznej, akt szkody i przesłuchania powódki Sąd nie miała żadnych wątpliwości, że powództwo jest uzasadnione. Uwzględniając rozstrój zdrowia powódki, ustalony 2% uszczerbek na zdrowiu, przebytą rehabilitację i konieczność przyszłej rehabilitacji, za uzasadniona i adekwatna kwotę zadośćuczynienia Sąd uznał kwotę 4 000 zł wraz z żądanymi odsetkami od dnia opóźnienia w realizacji dochodzonego roszczenia.

W zakresie odsetek Sąd uwzględnił orzecznictwo, w tym wyrok I ACa 436/15 2015-10-08 . Sąd Apelacyjny w Łodzi stwierdził: LEX nr 1927625: „ 1. Zasądzenie odsetek ustawowych od daty wyrokowania byłoby uzasadnione, gdyby na wysokość zadośćuczynienia wpływ miały okoliczności zaistniałe po dacie zgłoszenia roszczenia. Jeśli zaś znane lub dające się ustalić okoliczności mające wpływ na jego wysokość istniały w dacie zgłoszenia roszczenia i już wówczas było ono uzasadnione, stan opóźnienia powstaje od daty, kiedy świadczenie powinno być spełnione.

2. Nie jest tak, że obowiązek zapłaty zadośćuczynienia powstaje dopiero z chwilą wydania lub uprawomocnienia się orzeczenia sądowego. Nie ma bowiem żadnych przeszkód ku temu, by, co do zasady, roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia były rozpoznawane i uwzględniane na drodze pozasądowej.

W przypadku powódki doszło do 2% uszczerbku na zdrowiu oraz rozstroju zdrowia.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1967 r. I PR 118/67 wskazano:” W razie stwierdzenia, że poszkodowany doznał cierpień fizycznych i rozstroju zdrowia, które przez krótki nawet okres czasu wytrąciły go z równowagi i zakłóciły tok jego życia i pracy, przyznanie mu przewidzianego w przepisie art. 165 § 1 k.z. (obecnie 445 § 1 k.c.) zadośćuczynienia będzie z reguły uzasadnione. LEX nr 13932

W wyroku I ACa 561/15wyrok s.apel.2015-11-10 w Katowicach stwierdzono:” Kryteria określające rozmiar należytego zadośćuczynienia. /LEX nr 1950324/ „Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 § 1 k.c. pełni funkcję kompensacyjną, przyznana suma pieniężna ma stanowić bowiem przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Podstawowym kryterium określającym rozmiar należytego zadośćuczynienia jest rozmiar doznanej krzywdy, tj. rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych, ich intensywność i nieodwracalność skutków(..). Rozgraniczać należy te sytuacje, w których doznane urazy zostały wyleczone i nie będą miały dalszych skutków i wpływu na życie poszkodowanego w przyszłości od tych, w których urazy będą powodowały dalsze cierpienia i krzywdę oraz będą rzutowały na poziom życia i jego jakość. Zadośćuczynienie za krzywdę wyrządzoną czynem niedozwolonym jest świadczeniem przyznawanym jednorazowo, ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno te, których poszkodowany już doznał, jak i te które zapewne w związku z doznaniem uszkodzenia ciała lub rozstrojem zdrowia, wystąpią u osoby poszkodowanej w przyszłości, jako możliwe do przewidzenia następstwa czynu niedozwolonego. Poza wymienionymi okolicznościami na rozmiar zadośćuczynienia może mieć wpływ także wiek osoby poszkodowanej, utrata szans na normalne życie, rozwój zainteresowań czy osiągnięcie zamierzonych celów, poczucie bezradności, utrata zdolności do pracy.

W orzecznictwie przyjmuje się, że zadośćuczynienie "odpowiednie" powinno być odczuwalne dla poszkodowanego, choć nie może być nadmierne i prowadzić do wzbogacenia.

Jak jednak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 244/09 dążenie do tego, by kwoty zadośćuczynienia były utrzymane w "rozsądnych granicach" nie może prowadzić do podważenia funkcji kompensacyjnej zadośćuczynienia; przy ustalaniu jego wysokości nie można nie uwzględnić także tendencji orzecznictwa sądowego w podobnych wypadkach, co pozwoli na uniknięcie znaczących dysproporcji w porównywalnych przypadkach.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów opiera się na przepisie art. 100. K.p.c. , wskazującego:” W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.”

Powódka wygrała w 2/3 części zgłoszone roszczenie, a przed wniesieniem sprawy nie otrzymała żadnej kwoty, a zatem w przypadku nie zgłoszenie roszczenia powódka nie otrzymałaby żadnego zadośćuczynienia ani odszkodowania, co uzasadnia nie obciążanie powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej ani wynagrodzenia biegłych.